

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strelătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Sibiu, în 21 August.

Procesele politice totdeauna sunt dovedă despre starea anormală a lucrurilor din viața de stat. Se presupune pe de opere o nemulțămire oarecare cu starea esistentă de lucruri, și tendența de a se susține prin puterea publică starea de lucruri, care a dat nascere, și dă nutremēnt nemulțămirei.

Cumă statul are datorință a susținé ordinea legală în interesul cetătenilor pacini și a bunei sale reputațiuni, aceasta nu mai poate veni sub discușiune. Este adevérat lucru și aceea, că lucrurile departe au trebuit să ajungă, când statul păsesce cu forța publică pentru pedepsirea singurătilor, în interesul păcii comune și a bunei sale reputațiuni.

Diarele din Budapesta ne aduc aménunțe despre un proces politic de mare importanță, proces politic, cu care se aduc în legătură tendințele politice ale românilor din statul nostru; proces politic, îndreptat contra direcțiunii politice a românilor de sub coroana săntului Stefan, și chemat a lumina situație, a clarifica, incât apărarea noastră în cele naționale a subminat basele statului unguresc, și alipirea poporului către această patrie.

Vom să vorbim de arestarea domnului Dr. Vasiliu Lucaciu sub cuvîntul, că s'a făcut vinovat de agitațiuni, pentru cari codicele penal prescrie pedeapsa aspră.

Din capul locului ne vom lămuri punctul nostru de măncare, ca să fim scuți de suspiționări atât din partea presei maghiare, cât și din cea a presei române, care în mare parte nu odată a năvălit asupra noastră, restălmăcindu-ne.

Nu cunoasem încă actele autentice, pe baza cărora tribunalul competent a dat ordin să se arresteze domnul Dr. Lucaciu. Scim însă din diarele unguresci, că ordinul s'a dat din incidentul raportului făcut de Dr. Lucaciu despre rezultatul conferenției politice a românilor, ținute în vara aceasta aici în Sibiu.

Dacă diarele unguresci din capitală s'ar fi mărginit numai la aceasta constatare în general, noi n'am avea deocamdată cuvinte de a apreția lucru, deoarece sciut lucru este, că diariul nostru nici odată n'a aprobat ținuta politică a românilor ardeleni inaugurate cu conferința dela Mucurea mai acuma 20 de ani, ținută politică, care ne duce din desastre tot în mai mari desastre. În această privință am fi clarificați. Diarele din capitală însă aduc aménunțe. Ele ne spun: că arestarea s'a făcut pentru

FOITĂ.

Ceva despre poesie*).

Fără îndoială, că voind cineva să cunoască cu temeiul viața unui popor, dator e să-i studieze și poesia, căci precum originea primitivă a poesiei ne închipuesce leagănul civilizației popoarelor, tot așa și avântul ei imaginează gradul de perfecțione, la care a ajuns un popor.

Norocit va fi deci neamul, în al cărui sin se vor afla genii, talente poetice, căci genii și talentele poetice vor lăsa generațiunilor viitoare mosceniri scumpe, cari înalță pe un popor și îi căștigă un faimos nume. Din contră, nenorociți vor fi fii unui popor, când în loc de a se îndeletnică cu producțile unor sdraveni reprezentanți ai poesiei, își vor îmbogăti fals spiritul cu productele unor pigmei, său mai bine, unor epigoni, cari „în nimic nu vor să credă” și în loc de moșteniri scumpe, dăruesc pe urmași cu monstruosități limbistice, ear urmași se deprind cu ele.

A avut și are neamul nostru românesc genii în arta poetică, adeca poeți... prin urmare și adevărata poesie; se află însă și versificaționi, prin urmare avem și versificatori, epigoni, cari fără a-i

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Corespondențele sunt a se adresa la Redacția „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 80. Epistole nefrancate se refuză. — Articulii nepublicați nu se inapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rândul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fiecare publicare.

cuvîntul, că Dr. Lucaciu a înșirat o serie de gravamine ale românilor contra administrației, contra justiției în parte, și contra reuniunilor de maghirisare răsărite în timpul din urmă ca ciupercile pe timp de ploaie, reunioni, pe cari guvernul le a luat sub aripile sale.

Gravaminele românilor, diarele din capitală le consideră de crime, aduc în legătură cu acestea proclamația irredentistă de acum 2 ani, și prin aceasta combinație plesnesc în fața românilor trădarea de patrie.

Astfel presentat lucru, trebuie să protestăm contra legăturei, în care ne mai pune încă și acumă diaristica ungurească cu irredentistii de acum 2 ani, deși sciut lucru este, că noi nu am stat în legătură cu ei, trebuie să ne indigneze judecata diaristei unguresci, când înșirarea de gravamine o declară de crimă contra integrității statului, și pentru acestea cere întrevinerea procurorului.

În special ne supără procedura diarului „Budapesti Hirlap”, care în numărul de Marția trecută cere luminarea situației cu agitațiunile dacoromanice, și se bucură, că justiția a pus mâna pe dl Dr. Lucaciu; ne supără modul de judecată al acestui diar, de oarece din estrusul protocolar despre cuvîntarea lui Lucaciu, publicat de acest diar la locul prim, nimic n'am aflat, pentru care, după teoriile celor dela „B. H.” ar trebui clarificată poziția românilor.

Că suntem apăsați în administrație, e faptă; că la justiție ne e desconsiderată limba, e faptă; că ni se pun fel de fel de pedeci contra nisuințelor noastre culturale, e faptă; că voesc să ne maghirașeză cu forță, e faptă, și cumă spre acest scop trebuie să mai plătim și bani, dovedă ne este comitatul Satmar și Târnava mică.

Aceste gravamine se aud și de di din gura fiecarui român, și dacă aceste gravamine ne cunoscă pentru irredentism dacoromanic, și pe unguri și în dreptățesc la punerea în temnițe, atunci mănoasă lucrare se deschide pentru procurori, și mare delectare și mulțumire sufletească pentru oameni cu convingeri liberale, ca și cei dela „Budapesti Hirlap.”

Deocamdată atâtă pe baza informațiunilor de până acumă.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Mediaș, 16 August, 1887. Dle redactor! Am tot acceptat ca o mână mai dibace să se resolue

mustra conștiința, că păcătuiesc, aruncă umbră asupra limbei estetice și ciungăresc din armonia poetică a graiului românesc.

Și cu durere constatăm, că sunt mulți bărbați pretensiivi de sciință, sunt apoi mai ales învețătorii nostri, cari lasă la o parte, adevărul, logicul, frumosul și în locul acestora caută hrana fantasiei lor și a copilașilor în versificaționi. Așa se întâmplă la declinare, așa se întâmplă la cântare etc. etc.

Socotesc de un lucru destul de prețios, ca acum mai ales, când versificatorii răsar ca bureții, ca să amăgească lumea, a espune pe scurt condițiunile necesare, cari le intrunesce o poesie bună. —

După cum însuși cuvîntul ne arată, πονησίς însemnează creație, prin urmare poetul dator e și crea mai întâi materialul. Materialul în arta poetică nu se manifestă prin așa numitul mehanism al artelor, după cum în celelalte arte se poate intrupa idea autorului. Noi aflăm materialul poetului în conștiința noastră, numai grija poetului e, ca prin cuvînte sale, nu numai să ne atragă atenția și astfel să caute numai să intereseze pe ceteritor, dar să câștige tot deodată și o hrana plăcută fantasiei sale, ear hrana fantasiei e realitatea, isvorul impresiunilor și al imaginilor, ce trebuie poetul să-si le însușască.

Imaginiile odată formate le transpun poetul în conștiința auditorului, însă prin astfel de cuvînte, cari deșteaptă imagini sensibile, căci la din

și se dea publicații un raport despre sinodul nostru protopopesc dar nevedîndu-se indemnăt nime a face aceasta. Ve rogse-mi dați voie să o fac eu.

În fruntea sinodului protopresbiteral vedem pe dl Ioan Chendi, paroch în Frăua, și adm. protop., de altă parte pe dl Dionisiu Roman, c. adv. și nu de parte pe dl Ioan Mărian, paroch în Velt, toți trei — precum se vorbesc pe aici — aspiranți la postul de protopresb. gr. or. al tractului Mediașului, și unul mai cunoscător (?!)

Pe dl Ioan Chendi îl vedem prima dată președind în fruntea unei corporații mai mari; cu purtarea și maniera lui Roman suntem dedați, îl cunoasem de 16 ani; Ioan Mărian e o figură nouă pe terenul bisericesc, nu cunoasem încă direcțiunea dezvoltării sale.

Alte persoane de oare-care trecere mai însemnez pe dl Demeter Perta, asesor la sedria orf. din Sighișoara și soțul al părintelui I. Mărian, de confesiunea gr. cat., apoi pe dl Vasiliu Chendi paroch gr. or. în Dârlös, aparținător protopresbiteratului Târnavei de sus, și cununat al lui Perta și frate cu președintele părintelui adm. protop., Ioan Chendi.

Mai adaug, că dl Ioan Mărian și Vas. Chendi nu sunt membri ai sinodului și cu atât mai puțin dl Perta ca gr. cath.

Dacă mai observ, că între membrii sinodului erau amestecați muieri și copii, uniți și neuniți, și poate face on. ceteritor o închipuire despre aspectul esterior al sinodului nostru.

Nu voesc însă se fac satiră, din contră mi voiu da silință a țină strict la obiectivitate, la curatul adevăr, și voiu înșira numai momentele cele mai însemnate.

Dintre cei 24 membri ai sinodului protop. păna la 2 ore d. a. se prezintă numai 10—11 însă.

Inainte de a începe ședința sinodului să ațină vecernia și spun drept, că mie mi-a venit strîns lucru, când am văzut, că intră în altar părintele Ioan Mărian, eu am așteptat ca unul dintre preoții cei mai bătrâni, pentru că — cel puțin pe unde am umblat eu, — așa am văzut, că bătrânețele în atari casuri au întăietate, și spun drept, că mie mi mai place să aud în biserică „duchul” în loc de „spiritul”. Dar treacă, ducă-se, i-a succed pă. Mărian celui mai tânăr preot în acest protopopiat a arătat, că scie rostul ecenile și cunoasce tipicul vecernii.

Ce vor fi tot șoptit la ureche dl adm. prot. Chendi cu dl Roman în decursul vecernii, nu sciu, destul că se vede, că se înțelegeau despre mai multe lucruri

contră modularea regulată a vorbirei prin *arsis și tesis* nu ne înșățează fără o prosă stricată prin cadențe, său mai bine să spun, „*drept geniul, ce formează dorința multora a rima.*”

La început ori-ce cuvînt era sensibil, de oarecare fiecare vorbă însemna o noțiune, după cum noțiunea se manifestă simțurilor prin fenomenele ei materiale. Prin urmare ori-ce imagine a unui manifestă aceeași imagine sensibilă — transmisă fiind prin vorbe, — dar cu vremea vorbele manifestă noțiuni tot mai abstracte și mai abstracte, deși armonia în natură tot așa a fost și așa va fi. Natura adepă prezintă tot aceleași fenomene: câmpii întinse, codrii deși și intunecoși, flori gingești, femei frumoase, copiliști drăgușe etc., său după cum M. Eminescu frumos se exprimă:

Toate-s vechi și nouă toate

Ce e rău și ce e bine

Tu te întrebă și socotește!

Și tocmai pricina abstracțiunii cuvîntelor, respective a noțiunilor, pune ați mari pedeci poetului în crearea materialului; căci cuvîntele poetului trebuie să fie determinate, apoi ele, ca să provoace în fantasie imagini sensibile, dator e poetul să se impodobească cu epite, să personifice și să facă comparații, tot mijloace pentru a și putea crea materialul.

Poetul va căuta așa dar, ca prin cuvînt, — productul cugetării, respective prin puterea mă-

*] Tratat după dl T. Maiorescu

La finea acestui serviciu dădesc roagă dl adm. I. Chendi pe cei „chemați” cât și „nechamați”, cari nu erau membri ai sinodului a părăsi pentru câteva momente biserica, până ce sinodul se va fi constituit și se va fi constatat, că e capace, sau nu, de a aduce concluse valide.

„Chemații” și „nechamații” se îndepărtează, iar în biserică rămân 14—15 înși, despre cari dl președinte afirmă, că sunt membri ai sinodului. — Neavând nime vre-o obiecție, sinodul se declară de capacitate a aduce hotărîri; deci on. presidiu deschide ședința prin o cuvântare potrivită, arătând, că ținerea acestui sinod estraordinar a fost de mare lipsă; după aceea prezintă programa, care nu mai mult nice mai puțin, era scrisă des pe o față întreagă a unei coli de hârtie și așa de bogată, încât ar fi oferit obiect de desbatere pentru două dile, cel puțin.

Dl Roman face amintire despre dureroasa pierdere a protopopului, prin trecerea din viață a lui Dionisiu Chendi, aceasta tristă amintire se petrece la protocol. — Se alege un notar ad hoc și trei verificatori ai protocolului.

Punct. III. al programei: alegerea notarilor ad hoc, și verificarea membrilor precum și alegerea comisiunilor speciale, nu cred, că va avea înțeles în secul actual în protopiatul Mediașului; nu sciu, când vom avea lipsă de mai mulți notari și de comisiuni speciale. — Dovadă despre această chiar și sinodul actual estraordinar.

Punct IV. al programei sună: desbaterea după alfabet asupra rapoartelor a sîngurătelelor comune bisericesc.

Dl Roman laudă intenționarea presidiului și insuși doresc din toată inima ameliorarea stării materiali a bisericelor gr. or. din acest tract, care stare așa este puțin măgulitoare. Deoarece însă, puținele oficile parochiale au asternut rapoartele cerute, să sinodul de așa nu are informație despre starea dotației preotilor în întreg tractul protop. și nu poate decide despre un lucru atât de important, propune alegerea unei comisiuni de aici, căreia să se predea toate rapoartele, atât cele deja incuse cât și cele care vor sosi până la 1 Septembrie a. c. și apoi să fie această comisiune la procsimul sinod ordinat cu o părere pozitivă și clară, cu o propunere motivată asupra acestor rapoarte.

Aceasta propunere se primește, — dar cam cu neplăcere din partea presidiului, care a dorit hotărîrea în ruptul capului, barem cel puțin asupra rapoartelor intrate.

Punctul V. al programei: consultarea asupra cumpărării unui edificiu în Mediaș, ca locuință pentru protopresbiterul trac-tual, a fost plojă de primăvară, după care resarciri de feliuri de erburi; la acest punct am vîndut binișor încolțând sămînă interesului individual.

Dl Roman dice cum următoarele: Deși protopresbiterul e și paroch, ear parochia gr. or. a Mediașului posede casă parochială, unde destul de confort a locuit reșposatul protop. Androne deci de ani, deși acum săracia e mare și mijloace nu avem de loc, ci ne răzîmă speranța numai pe un ajutor, dela Ven. Consistor, dela nesce colecte și dela o mică reparație, — totuși e de părere, ca sinodul să se enunțe în principiu pentru procurarea unei locuințe, ear cu

triei organizații limbistice să provoace imagini, apropiindu-ne lăuntric de adevărata noțiuni. Un exemplu ne va lămurî și mai bine. Eată cum se infățișeză cugetările prin cuvinte „determinate” în poesia „Sila” de C. Boliac:

Când am luat pe tat-o, pe când erai tu mică,

Eram mai fericită,

Aveam căsuța noastră, aveam cuprinsuri bune,

Aveam frumoase holde și turme la pășune

Aveam argăti plătiți.

Și vite în bătătură, și plugul lângă casă

Ș'un călător ori-care afă ceva pe masă,

Când s'abătea la noi.

Era frunță bătrânel, ca el puțini cu stare

Abia învertea prin curte cu carul seu cel mare

Un car cu șase boi. —

Eminescu, cel dintâi între poeții lirici, căruia i-a fost dat a întrupa adâncă simțire și înalte gândiri într-o formă încă neîntrecută și chiar neajunsă scrie:

Ce e amorul? E un lung

Prilej pentru durere,

Căci mii de lacrămi nu-i ajung

Și tot mai multe cere. —

Sau:

Ce te legini, codrule,

Fără ploae, fără vînt

Cu crengile la pămînt?

— De ce nu măș legăna,

aflarea mijloacelor trebuincioase pentru edificarea eventuală procurarea atârei case, să se însărcineze comitetul protopresbiteral.

Oleu pe foc această propunere.

Presidiul perdește și paciința, accentuează un indiferentism vîdit și insistă, ca spre acest scop să se decidă a se incassa dijmă în bucate.

Membrul Samoilă Petere la aceasta respunde: dăm dijmă, ori căte 10 cr. D. Perța de lângă masa presidială cu alt sfat, ginerile seu I. Mărian din tinda bisericiei încă cu altă părere, încât propunerile resăriau ca bureții după o ploaie caldă; să fi fost acestea păreri și propunerile cărămidă, lemn etc. etc. era casa gata.

În invăluiala aceasta babilonică de propunerii și păreri d. Roman amenință a părăsi sinodul, dacă celor „nechamați”? nu li se va interdice libertatea vorbirei. Se face tăcere, dl Perța se retrage în tinda bisericiei.

Restabilindu-se liniste, încearcă altceva la mijloc, dl Roman, cu toată taria susține, că aflarea mijloacelor pentru edificarea unei case protop. se ține de agendele comitetului protopresbiteral, ear presidiul afirmă, că se ține de a sinodului protopres. „Stat. organic” ca în palmă, se poate, că se află și cred, că se și află la casa părintelui Ioan Bozoșan, George Mărian, Teodor Roman, Zacharia Ivanovici, adm. prot. I. Chendi, pentru că acestea sunt preoți mai bătrâni și încă nu au primit prin pretorele căte 50 fl. subvenție. Destul că în fine se primesc propunerile dlui Roman.

Acum prinde petroleul flacără, — vine punct VI al programei, care sună: Alte obiecte obveniente și propunente din partea membrilor.

Dl Roman se roagă și i se concedă a ceta o rugare a sa, îndreptată către Escelenția Sa Dl archiepiscop și metropolit Miron Romanul și către prea Ven. Consistor, pentru a fi primit la teologie în anul III-lea și se roagă, ca onoratul sinod să și esprime protocolarminte dorință, ca aceea rugare să se încuvîntzeze.

Ca dl Roman să fie fericit, să i se pregătească calea a intra în statul clerical, aceasta o doresc toți chiar și părintele Isail; esprimându-se aceasta doar în la protocol, dl Roman e deplin mulțumit și pun rugarea în buzunar.

Urmează cuvântările stereotipe: a) presidiul mulțumesc pentru observarea linisiei și a bunei ordine; b) D. Roman mulțumesc presidiului pentru conducederea cu tact bun a sinodului.

O scurtă învățătură morală totuși îmi permit a deduce din toate înainte de ce a și încheia și adegă, părintele adm. dl I. Chendi: să-și aducă aminte de: „quid, quid agis prudenter agas,” ce va să dică, ca pe viitor să se pună în cîtelegere și cu alți membri ai sinodului la facerea programei, căci facând-o numai singur ori cu „streini,” ușor i-se va putea întembla: parturiunt montes, nascitur ridiculus mus; ear

Slui Perța îi dică: „noli conturbare circulos meos,” sau pe românesc; nu te amesteca unde nu-ți ferbe oala, pentru că sinodul protop. gr. or. din Mediaș, cădînd în vre o greșală ori neprincipiantă ceva, are destui bărbăti „duhovnicești” care îl vor îndrepta cu du-

chul blândețelor și nu după chipul și asemănarea dtale; și în fine părintelui Ioan Mărian: modestia juventutis decus. Nizuestete a-ți căstiga simpatia românilor gr. or. din acest tract prin purtare modestă, prin înmulțirea cunoștințelor pe terenul bisericesc și atunci fi sigur, că în posesiunea acestor virtuți vei și aflu considerare binevoitoare și nu vei avea lipsă de nici o apucătură.

Domnului Roman, despre care a dîs cineva așa, că e sinodul protop. și propunerile sale sunt concluse sinodului, și tuturor celor alături membri ai sinodului le dică: când veniți la sinod, dîceți întâi: „Spăla me voiu și mai vîrtoș... inimă curată zidesc intru mine, Dumnezeule.”

Dacă voiți a fi membrii respectați a acestui organism bisericesc, lăsați interesele personale și individuale a casă și aici în sinod țineți înaintea ochilor numai cele ale chemării. Atunci binecuvântarea lui Dumnezeu va fi preste munca voastră și veți vedea progresul dorit.

Un privitor.

Craiova, 16/28 Aug. 1887. Dle redactor! Ve scriu precum arată datul de sus — din Oltenia românească. Mișcarea economică, industrială, care se petrece aici, mă face să me scutur pentru câteva momente de toate năcăzurile de acasă, să sar ginganticii Carpați și să alerg la acest loc pentru a me putea face părță în realitate de bucuria, ce o simțiam în idee și care o simțesc bravii cooperatori români din această țară la a treia încorârare a operei lor economice industriale: a expoziției din Craiova. Impresiunile căscigăte aici imi sunt foarte vîi și bucuria, ce o simt, imi încăldesc peptul într-o astfel de măsură, încât — dănu sciu, ce să scriu, ce să încep și cu ce să sfîrșesc.

De astă dată abia voi putea face o privire generală și fugitivă preste întreg; ulterior nu voi intărzi a ve comunica și amenunte.

Sâmbătă, la 15/27 August a. c. se întemplă deschiderea expoziției cooperatorilor din țară. Îmi permit de astă dată a descrie pe scurt acest act. Încă în preajma deschiderii se aștepta sosirea cooperatorilor (a membrilor societății cooperative) din toate părțile țării. La sosirea trenurilor din aceeași să a facut primire sărbătorescă, întimpinând-se numeroși cooperatori săi cu cuvântări foarte insuflătoare. În ziua deschiderii se oficia liturgia și sfintirea apei în frumoasa biserică „Madona Dudu” de aici prin Prea Sfântia Sa Părintele episcop local Gheneadi, cu numerosă asistență de protopresi și preoți. Ce poate fi mai imposant, decât o mulțime numeroasă la astfel de solemnități ca cea din cestiune? Nu numai biserică dar chiar și întreagă curtea bisericei găsea de public atât din depărtare cât și din loc. Pe la oarele 11 a. m. se porni convînoul dela biserică spre localul expoziției. În frunte mergea musica regimentului I de dorobanți, apoi cooperatorii într-un sir foarte lung, după aceea urmă corul bisericei „Madona Dudu”, P. S. S. P. Episcop împodobit cu toate ornamentele bisericesc și precedat de toți preoții slujitori, în fine un public numeros. Am parcurs strada „Madona Dudu”, calea unirii și strada expoziției. Atât marșurile orchestrelor militare cât și cântările rituale ale corului au fost esecute cu o precesiune, deamna de toată considerație, — o dovadă aceasta despre buna organizare a acestor corporații. Corul a cântat: „Acesta este ziua, carea a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-înșa.” Nuanțele variante ale acestei cântări precum și esactitatea execuției mi-au produs o insuflare nedescriabilă și aceasta cu atât mai mult, căci soprani și altul au fost cântate de băieți din scoala primăry. Ajunși în localul expoziției se săvîrșiră cele rituale apoi urmă deschiderea propriu disă. Laboriosul și vrednicul președinte fundator al cooperatorilor din țară, dl D. C. Butulescu rostă o cuvântare ocasională foarte potrivită și pătrunzetoare. Regret, că nu sum stenograf, ca să o fi putut prinde pe hârtie în tot ceea ce.

Dl C. Peșcov, primarul orașului, apoi viceprimarul răspunseră cu aceeași insuflare la întimpinarea d-lui președinte și urără prosperitate activității d-sale și lucrărilor cooperatorilor, care au dat până acum dovezi de frumoase rezultate ale muncei lor.

După încheierea deschiderii festive se imprășcia publicul pentru a privi obiectele expuse. Musica militară cântă toată ziua și în zilele următoare cele mai alese piese, între care trebuie să admir foarte mult frumosul repertoriu de cântece naționale.

Primiti, dle redactor, aceste impărtășiri cu insuflare, cu care vi-le să trimitem.

Un strîin.

Dacă trece vremea mea!
Diuă scade, noaptea cresce
Și frunzisul mi-l răresce.
Bate vîntul frunză în dungă —
Cântăreții mi-i alungă;
Bate vîntul dintr-o parte —
Iarna-i îci, vara-i departe.
Și de ce să nu me plec,
Dacă păsările trec!
Peste vîrf de rămurele
Trec în stoluri rînduinele,
Ducând gândurile mele
Și norocul meu cu ele.
Și se duc pe rînd pe rînd
Zarea lumii întunecând.
Și se duc ca clipele,
Scuturând aripile,
Și me lasă pustit
Vestejit și amortit
Și cu doru-mi singurel,
De me îngân numai cu el!

Fantasia lui V. Alecsandri în „Imnul religios” plăsmuesc versuri ca acestea:

Etern Atot-puternic o, creator sublime,
Tu ce dai lumii viață și omului cuvînt,
În tine crede, speră întreaga românie,
Glorie tie în ceriuri, glorie pe pămînt.

(Va urma.)

